

NOTY O AUTORACH

Ks. Stefan B a t r u c h, doktor, teolog. Urodzony w 1963 r. w Miastku na Pomorzu. Studia teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1993 r. proboszcz parafii greckokatolickiej w Lublinie, wykładowca w Lwowskiej Akademii Teologicznej.

Koordynator Komisji do spraw Duszpasterstwa Młodzieży Archidiecezji Przemysko-Warszawskiej, członek Sekretariatu Kapituły Nagrody Pojednania polsko-ukraińskiego, członek Fundacji św. Cyryla i Metodego. Zaangażowany w działalność ekumeniczną, działalność na rzecz pojednania polsko-ukraińskiego, na rzecz ochrony zabytków Kościoła greckokatolickiego na Lubelszczyźnie.

Wyróżniony Złotą Odznaką Ministra Kultury za opiekę nad zabytkami.

Główne obszary badań: teologia duchowości chrześcijańskiej tradycji bizantyjskiej i łacińskiej.

Autor artykułów na temat dziejów Kościoła greckokatolickiego na Lubelszczyźnie oraz duchowości Kościoła wschodniego.

Rocco B u t t i g l i o n e, profesor, filozof, prawnik, polityk. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Włochy). Studia uniwersyteckie w Rzymie i Turynie.

Profesor na Uniwersytecie w Teramo, na Uniwersytecie im. św. Piusa V w Rzymie oraz w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein).

Sekretarz Generalny Cristiani Democratici Uniti. Od 2001 r. Minister do spraw Integracji Europejskiej w Rządzie Republiki Włoskiej.

Członek Pontificia Accademia della Scienze Sociali, współpracownik wielu czasopism, m.in. „Il Nuovo Areopago”, „Il Sabato”, „30 Giorni”, „Avvenire”, „Il Tempo”. Uczestnik ruchu Comunione e Liberazione.

Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dialettica e nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1978); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982; wyd. pol. *Myśl Karola Wojtyły*, 1996); *L'uomo e il lavoro* (1982); *Metafisica della conoscenza e politica* (1986); *L'uomo e la famiglia* (1991); *La crisi della morale* (1991; wyd. pol. *Kryzys w etyce*, 1994); *Augusto Del Noce. Biografia di un pensiero* (1992); *Il problema politico dei cattolici* (1993); *Chrześcijaństwo a demokracja* (1993); *Il pensiero dell'uomo che divenne Giovanni Paolo II* (1998).

Wiesław C h r z a n o w s k i, profesor, prawnik. Urodzony w 1923 r. w Warszawie. Studia prawnicze w czasie wojny na tajnym Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, po wojnie na

Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (doktorat).

W czasie II wojny światowej członek Młodzieży Wielkiej Polski i Młodzieży Wszechpolskiej, członek redakcji dwutygodnika „Młoda Polska” członek Stronnictwa Narodowego i Narodowej Organizacji Wojskowej, później AK, uczestnik powstania warszawskiego w zgrupowaniu „Har-naś”, 1945 – członek Narodowego Zjednoczenia Wojskowego, 1945-1946 – organizacji młodzieżowej Stronnictwa Pracy, następnie prezes Zarządu Chrześcijańskiego Związku Młodzieży „Odnowa”.

Od 1945 do 1948 r. asystent na Wydziale Prawa UW, w latach 1947-1948 – starszy asystent w Katedrze Prawa Cywilnego Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Członek zespołu „Kolumny Młodych” w „Tygodniku Warszawskim”.

W 1948 r. aresztowany i skazany na 8 lat więzienia za próbę obalenia ustroju siłą (zwolniony w 1954).

W latach 1955-1957 i 1960-1972 radca prawny, 1957-1960 – aplikant adwokacki, 1965-1981 – uczestnik nieformalnego zespołu informacyjnego przy prymasie kard. Stefanie Wyszyńskim, 1972-1982 – pracownik naukowy Spółdzielczego Instytutu Badawczego, 1980-1981 – doradca Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, w latach 80. nieoficjalny doradca Sekretariatu Episkopatu Polski (m.in. członek zespołu redakcyjnego Komisji Wspólnej Rządu i Episkopatu do przygotowania projektu ustawy o stosunku państwa do Kościoła katolickiego), 1981-1990 – adwokat, 1982 – członek Społecznej Rady Prymasowskiej I kadencji. Od 1982 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (1987-1990 – kierownik Katedry Prawa Cywilnego). Od tegoż roku delegat prymasa do zespołu prowadzącego negocjacje w sprawie Prymasowskiej Fundacji na rzecz Rolników Indywidualnych, członek Prymasowskiego Komitetu Rolnego, 1988 – członek zespołu kościelno-rządowego do opracowania projektu ustawy o stowarzyszeniach, po utworzeniu „Przeglądu Katolickiego” członek jego Rady Programowej przez 2 lata.

W 1989 r. współzałożyciel i do 1994 prezes Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego, w latach 1995-1998 i 2000-2001 przewodniczący Rady Naczelnej ZChN.

W 1991 r. minister sprawiedliwości, 1991-1993 – poseł i marszałek Sejmu RP, 1997-2001 – senator RP.

Wyróżniony m.in. Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (Londyn), Krzyżem Narodowego Czynu Zbrojnego, Warszawskim Krzyżem Powstańczym.

Główny obszar badań: prawo cywilne (w szczególności prawo spółdzielcze).

Najważniejsze publikacje książkowe: *Prawo do lokalu w spółdzielniach budownictwa mieszkaniowego* (1969); *Prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielniach budownictwa mieszkaniowego* (1977); *Formy prawne wspólnych przedsiębiorstw spółdzielczych i spółdzielczo-państwowych* (1979); *Spółdzielcza forma zaspokajania potrzeb mieszkaniowych* (1981); *Więźniowie polityczni w Polsce w latach 1945-1956* (1981); *Nowe prawo spółdzielcze* (cz. 1, 2 i 4 – 1983); *Stosunki prawne między spółdzielniami mieszkaniowymi i ich członkami w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego* (1985); *Rzecz o obronie czynnej* (1988); *Wizja parlamentu w nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej* (1994); *Pół wieku polityki, czyli rzecz o obronie czynnej* (1997).

Wojciech Chudy, profesor, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie koło Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Od 1987 do 2000 r. zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos”. Obecnie kierownik Katedry Filozofii Wychowania. W latach 1995-1997 również wykładowca na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL, kolegium redakcyjnego kwartalnika „Ethos” oraz Rady Nadzorczej Radia Lublin. Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Towarzystwa Naukowego KUL.

Laureat II Nagrody w Konkursie im. R. Schneidera (1981). Wyróżniony Nagrodą POL-CUL (Australia).

Główne obszary zainteresowań: filozofia poznania, metafizyka, filozofia człowieka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. F. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności, szeroko rozumiana problematyka społeczna.

Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red., 1990); *W łupinie orzecha, czyli filozofia bez przesady* (1992); *Rozwój filozofowania a „pułapka refleksji”* (1993); *Śniadanie u Sokratesa, czyli trzy, cztery rzeczy najważniejsze* (1999); *Skosem w prawo. Między polityką a metafizyką* (1999); *Filozofia kłamstwa* (w druku).

Bp Stanisław Dziwisz, doktor, teolog. Urodzony w 1939 r. w Rabie Wyżnej (woj. nowosądeckie). Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie i na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie.

W latach 1963-1965 wikariusz parafii w Makowie Podhalańskim, od 1966 r. kapelan arcybiskupa krakowskiego, od 1978 – sekretarz osobisty Ojca Świętego Jana Pawła II. W 1998 r. konsekrowany na biskupa.

Drugi prefekt Prefektury Domu Papieskiego, wiceprzewodniczący Rady Administracyjnej Fundacji Jana Pawła II w Rzymie, kanonik Kapituły Metropolitalnej w Krakowie, kanonik Kapituły Katedralnej we Lwowie.

Odznaczony Orderem Wyzwolenia im. św. Marcina (Argentyna).

Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Autor książki *Kult św. Stanisława biskupa w Krakowie do Soboru Trydenckiego* (1978).

Natalia Gorbaniewska, publicystka, poetka, tłumaczka. Urodzona w 1936 r. w Moskwie. Studia filologiczne na uniwersytetach w Moskwie i w Leningradzie.

Od 1967 r. zaangażowana w działalność opozycyjną w Związku Radzieckim. Sygnatariuszka listów protestacyjnych w obronie prześladowanych z powodów ideologicznych A. Ginzburga i J. Galanskowa (1967-1968). Uczestniczka „demonstracji siedmiu” na Placu Czerwonym przeciwko agresji Paktu Warszawskiego na Czechosłowację w 1968 r. i autorka doniesienia informującego kraje zachodnie o tym wydarzeniu. Od 1968 r. wydawca samizdatu informacyjnego „Kronika wydarzeń bieżących”. Założycielka i członek Grupy Inicjatywnej w Obronie Praw Człowieka w ZSRR w 1969 r. Represjonowana przez radzieckie władze komunistyczne, m.in. przez osadzenie w więzieniu psychiatrycznym. Od 1975 r. na emigracji we Francji. Od 1976 reprezentant niezależnego almanachu historycznego „Pamjat” za granicą. W latach 1976-1992 zastępca redaktora naczelnego czasopisma „Kontynent” ukazującego się w Paryżu. Od 1981 współpracownik tygodnika „Russkaja Mysl”. Redaktor rosyjskiego wydania zbioru dokumentów dotyczących Związku Zawodowego „Solidarność” w latach 1980-1981 i stanu wojennego w Polsce.

Autorka utworów poetyckich publikowanych w pismach niezależnych: „Sintaxis”, „Feniks” (1961) i „Feniks 66” (1966). Do 1990 r. niepublikowana w Rosji.

Tłumaczka z języków słowiańskich (zwłaszcza z polskiego – poezji Czesława Miłosza, Stanisława Barańczaka, Ryszarda Krynickiego, prozy Marka Hłaski, Tadeusza Konwickiego i Gustawa Herlinga-Grudzińskiego) i romańskich.

Wyróżniona nagrodą polskiego PEN Club-u.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Polden. Delo o demonstratsii 25 avgusta 1968 goda na Krasnoy ploschadi* (1970); *Poberezhye. Stikhi* (1972); *Pereletaya snezhnuyu granicu. Stikhi* (1979); *Drewniany anioł* (1990); *Nabor. Novaya kniga stikhov* (1996); *Nic nie będzie dziwnego* (1997).

Alicja Grześkowiak, profesor, prawnik. Urodzona w 1941 r. w Świrzu koło Lwowa. Studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

W latach 1966-1996 pracownik naukowo-dydaktyczny UMK, od 1990 r. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie kierownik Katedry Prawa Karnego). Od 1994 wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Toruniu.

Od 1989 do 2001 r. senator Rzeczypospolitej Polskiej, przewodnicząca Komisji Konstytucyjnej Senatu RP I kadencji (1989-1991), od 1991 do 1993 r. wicemarszałek Senatu RP II kadencji, marszałek Senatu IV kadencji (1997-2001).

Delegatka na IV Międzynarodową Konferencję Kobiet w Pekinie (1995). Członek Papieskiej Akademii Życia. Konsultor Papieskiej Rady do spraw Rodziny, członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL, Société Internationale de Défense Sociale, Association Internationale de Droit Pénal, Toruńskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego, Towarzystwa Naukowego KUL.

Wyróżniona odznaczeniem „Pro Ecclesia et Pontifice”, Medalem 13 Stycznia Republiki Litewskiej, Wielkim Krzyżem Orderu Korony Królestwa Belgii, Wielkim Krzyżem Orderu Zasługi Obywatelskiej Królestwa Hiszpanii. Dama Zakonu Rycerzy Grobu Bożego. Doktor honoris causa ATK w Warszawie, Holy Family College w Filadelfii i International Independent University of Moldova w Kiszyniowie.

Główne obszary badań: penologia, problematyka kary śmierci, prawnokarna ochrona praw człowieka ze szczególnym uwzględnieniem prawa do życia i prawa do religii, chrześcijańska koncepcja kary kryminalnej, prawo nieletnich.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kara pozbawienia wolności względem nieletnich w prawie karnym europejskich państw socjalistycznych* (1976); *Zarys prawa karnego* (współautor, 1976); *Kara śmierci w polskim prawie karnym* (1978); *Proces karny. Podręcznik do ćwiczeń* (współautor, 1979); *Prawo karne. Zagadnienia teorii i praktyki* (współautor, 1986); *Postępowanie w sprawach nieletnich* (1986); *Zagadnienia prawnokarnej ochrony dziecka poczętego w pracach Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1990-1991* (1994).

Manuel H e r d e r, magister, wydawca. Urodzony w 1966 r. we Fryburgu (Niemcy). Studia z zakresu japonistyki, teologii oraz ekonomii i zarządzania na uniwersytetach w Tybindze, w Bonn i w Matsuyamie (Japonia).

Od 2000 r. główny dyrektor zarządzający Herder Verlag (Fryburg-Bazylea-Wiedeń).

Alphons H o r t e n, doktor, przedsiębiorca, polityk. Urodzony w 1907 r. w Mels (Niemcy). Studia w Studium der Land- und Volkswirtschaft na Friedrich-Wilhelm Universität w Berlinie.

Od 1927 zaangażowany w tworzenie dużego przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego. Po wojnie ponownie w przedsiębiorstwie rodzinnym.

Założyciel Rady Naukowej CDU. Współzałożyciel Bundes Katholischen Unternehmer, aktywny uczestnik życia politycznego, m.in. współpracownik kanclerza Erharda. W latach 1965-1973 członek Bundestagu.

Autor książki *Rückblick auf ein Jahrhundert* (1997).

Kard. Marian J a w o r s k i, profesor, teolog i filozof. Urodzony w 1926 r. we Lwowie. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim (uwieńczone doktoratami).

Od 1957 r. pracownik naukowy, wykładowca w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, na KUL i w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W latach 1982-1988 rektor PAT. Konsekrowany w 1984 r., administrator apostolski w Lubaczowie. W 1991 r. mianowany arcybiskupem metropolitą lwowskim, w 2001 ogłoszony kardynałem.

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Ukrainy. Konsultor watykańskiej Kongregacji do spraw Wychowania Katolickiego. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL, przewodniczący Rady Fundacji im. św. Królowej Jadwigi (PAT, Kraków).

Doktor honoris causa uniwersytetu w Bochum.

Główne obszary badań: filozofia religii, metafizyka bytu i człowieka, teologia naturalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Arystotelesowska i tomistyczna teoria przyczyny sprawczej na tle pojęcia bytu* (1958); *Religijne poznanie Boga według Romano Guardiniego. Studium analityczno-krytyczne* (1967); *Teologia a antropologia* (red., 1973); *Teologia nauką o Bogu* (red., 1977); Jan Paweł II, *Encyklika „O Bożym miłosierdziu. Dives in misericordia”* (oprac. i red., 1981); *Zwycięzcy dam spożyć owoc z drzewa życia* (1987); *Metafizyka* (1998).

Bp Egon K a p e l l a r i, doktor, teolog, prawnik. Urodzony w 1936 r. w Loeben (Austria). Studia z zakresu nauk prawnych w Grazu, z zakresu teologii w Salzburgu i Grazu. W latach 1962-1964 wikariusz parafii Kalvarienberg. Od 1964 do 1981 r. duszpasterz akademicki w Grazu i kierownik Afro-Asiatischen Institut. Od 1970 r. członek kolegium zarządzającego Seminarium Duchownego w Grazu.

W 1981 r. konsekrowany na biskupa, od 1982 r. ordynariusz diecezji Gurk, a od 2001 r. diecezji Graz-Seckau.

W latach 1982-1992 referent do spraw duszpasterstwa młodzieży, od 1992 r. referent do spraw liturgii i kultury w austriackiej Konferencji Biskupów. W latach 1982-1992 członek Rady Europejskiej Konferencji Biskupów, od 1997 r. członek Komisji Konferencji Biskupów w Unii Europejskiej i konsultor Papieskiej Komisji do spraw Dziedzictwa Kulturowego Kościoła.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Und haben fast die Sprache verloren. Fragen zwischen Kirche und Kunst* (1995); *Heilige Zeichen in Literatur und Alltag* (1997); *Zu Pfingsten in Jerusalem. Ein Bischof schreibt zur Firmung* (1999); *Aber Bleibendes stiften die Dichter. Gedanken für den Tag* (2001).

Paweł K a w a l e c, doktor, filozof. Urodzony w 1971 r. w Rzeszowie. Studia z zakresu filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i w Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), z zakresu nauk kognitywnych w State University of New York (Buffalo).

W latach 1992-1993 asystent naukowy prof. R. Buttiglione (IAP). Od 1996 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Katedrze Ogólnej Metodologii Nauk KUL, od 2000 r. adiunkt.

Członek Gesellschaft für Analytische Philosophie (Niemcy), Polskiego Towarzystwa Semiotycznego, Towarzystwa Naukowego KUL, The British Society for the Philosophy of Science (Wielka Brytania). Członek rady redakcyjnej serii „Philosophy and Religion” Wydawnictwa Rodopi (Holandia). Współpracownik redakcji *Powszechnej Encyklopedii Filozofii*.

Wyróżniony Nagrodą Premiera za Pracę Doktorską.

Główne obszary badań: metodologia i filozofia nauki, logika, teoria argumentacji, szkoła lwowsko-warszawska.

Autor artykułów z powyższych dziedzin oraz książki *Structural Reliabilism: Inductive Logic as a Theory of Justification* (w druku).

Jerzy K ł o c z o w s k i, profesor, historyk. Urodzony w 1924 r. w Bogdanach koło Przasnysza. W okresie II wojny światowej żołnierz AK, ciężko ranny w powstaniu warszawskim, jeniec wojenny w Skierniewicach. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Poznańskim oraz na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Od 1950 r. wykładowca na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, kierownik Instytutu Geografii Historycznej Kościoła, Katedry Archeologii Polski i Katedry Kultury Polskiej KUL. Obecnie emerytowany.

Od 1956 r. członek-założyciel warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej. W 1981 r. kierujący pracami Wszechnicy Regionu Środkowo-Wschodniego, a następnie współpracownik tajnych struktur „Solidarności”. W latach 1987-1990 członek Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie, 1989-1990 przewodniczący Komitetu Obywatelskiego Lubelszczyzny, 1989-1991 sędzia Try-

bunału Stanu, 1989-1990 senator RP, członek Komisji Spraw Zagranicznych Senatu, 1989-1990 członek Rady Fundacji Obywatelskiej.

W latach 1984-1985 członek Rady Polskiego Instytutu Kultury Chrześcijańskiej Fundacji Jana Pawła II w Rzymie. Od 1991 r. przewodniczący Polskiego Komitetu UNESCO, członek Rady Wykonawczej UNESCO. Od 1991 r. dyrektor Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej w Lublinie, a następnie reprezentant międzynarodowej Federacji Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej. Współinicjator utworzenia organizacji kombatanckiej AK, pierwszy prezes Światowego Związku AK w Okręgu Lubelskim (1989-1990); inicjator i fundator Instytutu Armii Krajowej w Lublinie (1991). Wiceprzewodniczący Międzynarodowej Komisji Historii Porównawczej Kościołów, przewodniczący Polskiej Komisji Historii Porównawczej Kościołów w Komitecie Nauk Historycznych PAN.

Odnaczony Krzyżem Virtuti Militari V kl., Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, wyróżniony nagrodą A. Jurzykowskiego.

Doktor honoris causa uniwersytetu w Grodnie.

Główne obszary badań: historia chrześcijaństwa w Polsce i w Europie Środkowo-Wschodniej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dominikanie polscy na Śląsku w XIII-XIV w.* (1956); *Kościół w Polsce* (red., t. 1 – 1968, t. 2 – 1970); *Chrześcijaństwo w Polsce* (red., 1980); *Kościół katolicki w świecie i w Polsce. Szkice historyczne* (1986); *Dzieje polskiego chrześcijaństwa* (t. 1 – 1987, t. 2 – 1991); *Od pustelni do wspólnoty* (1987); *Uniwersalizm i swoistość kultury polskiej* (red., t. 1 – 1989, t. 2 – 1990); *Chrześcijaństwo i historia* (1990); *Unia Lubelska i tradycje integracyjne w Europie* (1999); *Historia Europy Środkowo-Wschodniej* (red., t. 1-2 – 2000).

Mieczysław Albert K r ą p i e c OP, profesor, filozof. Urodzony w 1921 r. w Berezowicy Małej koło Zbaraża. Studia teologiczne i filozoficzne w Kolegium oo. Dominikanów w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1946 r. wykładowca filozofii w Kolegium oo. Dominikanów w Krakowie, a od 1951 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany). W latach 1970-1983 rektor KUL.

Członek Papieskiej Akademii Świętego Tomasza w Rzymie, PAN, PAU, Academiae Scientiarum et Artium Europae, Société Internationale pour l'étude philosophie medieval, Görres Gesellschaft, Societas Humboldtiana Polonorum, Societas Internationale St. Tomae Aquinatis, Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego. Założyciel i prezes Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu.

Wyróżniony licznymi odznaczeniami, m.in. Orderem Palm Akademickich Akademii Francuskiej, Polonia Restituta z Gwiazdą, Medalem „Polonia mater nostra est”, Medalem za Zasługi dla Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, a także Premio Internazionale Salsomaggiore Parma, Nagrodą im. Idziego Radziszewskiego, Grand Officier d'Ordre Leopold II (Belgia).

Doktor honoris causa Pontifical Institute of Mediaeval Studies w Toronto (Kanada), Katolickiego Uniwersytetu w Leuven (Belgia) i Tarnopolskiego Eksperymentalnego Instytutu Pedagogicznego w Tarnopolu (Ukraina).

Główne obszary badań: metafizyka, antropologia filozoficzna, filozofia polityki, teoria poznania.

Autor licznych książek, wielokrotnie wznawianych i tłumaczonych na języki obce, m.in. *Teoria analogii bytu* (1959); *Realizm ludzkiego poznania* (1959); *Metafizyka* (1966, wyd. rozszerzone 1978); *Ja-człowiek. Zarys antropologii filozoficznej* (1974); *Człowiek i prawo naturalne* (1975); *Człowiek – kultura – uniwersytet* (1982); *Język i świat realny* (1985); *Suwerenność... czyja?* (1991); *O rozumienie filozofii* (1991); *U podstaw rozumienia kultury* (1991); *O ludzką politykę* (1993); *Filozofia w teologii* (1998); *Spełniać dobro* (2000); *Wprowadzenie do filozofii* (współautor, t. 1-3 – 2000) oraz komentarzy do dzieł klasyków metafizyki. Inicjator i opiekun naukowy wydania *Powszechnej Encyklopedii Filozofii*.

Wojciech Ł a c z k o w s k i, profesor, prawnik. Urodzony w 1933 r. w Poznaniu. Studia z zakresu prawa na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Od 1960 r. pracownik naukowo-dydaktyczny na tym uniwersytecie. W latach 1981-1982 prorektor UAM. Od 1984 r. wykładowca również na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1990-1997 sędzia Trybunału Konstytucyjnego RP, a w latach 1994-1997 przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej.

Członek Rady Polityki Pieniężnej NBP.

Główne obszary badań: prawo publiczne, a zwłaszcza prawo finansowe, przekształcenia prawa publicznego, aspekty moralne prawa.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Budżety gromadzkich rad narodowych w województwie poznańskim* (1965); *Kompetencje organów państwa w zakresie autoryzacji budżetu* (1978); *Budżetowe i kredytowe metody kształtowania decyzji* (1978); *Finanse i prawo finansowe* (1979); *Gospodarka. Administracja. Samorząd* (współautor, 1997); *Koncepcje współczesnych reform podatkowych. Europa na drodze do wspólnej waluty* (współautor, 1998).

Kard. Franciszek M a c h a r s k i, doktor, teolog, arcybiskup metropolita krakowski. Urodzony w 1927 r. w Krakowie. Studia filozoficzno-teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz we Fryburgu (Szwajcaria).

Od 1950 do 1956 r. wikariusz w Kozach koło Bielska. W latach 1961-1962 ojciec duchowny krakowskiego Seminarium Duchownego. Następnie do 1978 r. wykładowca na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie oraz w seminariach duchownych: krakowskim i częstochowskim. Jednocześnie (1965-1970) pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Od 1970 do 1978 r. rektor krakowskiego Seminarium Duchownego. W 1971 r. audytor na Synodzie Biskupów w Rzymie.

W 1978 r. mianowany arcybiskupem metropolitą krakowskim, w 1979 r. kreowany kardynałem. Członek Kongregacji Stolicy Apostolskiej do spraw: Duchowieństwa, Wychowania Katolickiego, Biskupów, Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, Ewangelizacji Narodów. Członek Rady Kardynałów i Biskupów.

W latach 1979-1994 wiceprzewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. Obecnie członek Rady Stałej Episkopatu Polski, członek Komisji Episkopatu Polski do spraw: Duszpasterstwa Ogólnego, Duszpasterstwa Ludzi Pracy i Duszpasterstwa Emigracji.

Doktor honoris causa Fu Jen Catholic University w Taipei (Tajwan), Adamson University w Manili (Filipiny), ATK w Warszawie, UJ oraz PAT w Krakowie.

Balif Wielkiego Krzyża Honoru i Dewocji Zakonu Kawalerów Maltańskich. Wyróżniony Wielkim Krzyżem Zasługi z Gwiazdą (RFN).

Główne obszary badań: teologia pastoralna, homiletyka.

Abp Kazimierz M a j d a ń s k i, profesor, teolog. Urodzony w 1916 r. w Małgowie (ziemia kaliska). Studia w Wyższym Seminarium Duchownym we Włocławku oraz na Uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria). Podczas wojny więzień hitlerowskich obozów koncentracyjnych. Od 1950 do 1963 r. wykładowca teologii moralnej w Seminarium Duchownym we Włocławku. W latach 1956-1975 redaktor naczelny „Ateneum Kapłańskiego”. Od 1969 wykładowca teologii moralnej i pastoralnej na Akademii Teologii Katolickiej. Twórca (1975) i dyrektor Instytutu Studiów nad Rodziną w Warszawie Łomiankach.

W 1962 r. mianowany biskupem pomocniczym diecezji włocławskiej, a w 1979 ordynariuszem diecezji szczecińsko-kamieńskiej.

Współtwórca Komisji Episkopatu Polski do spraw Duszpasterstwa Rodzin oraz Komisji Episkopatu do spraw Dialogu z Niewierzącymi (jej długoletni przewodniczący). Członek watykańskiego Sekretariatu dla Niewierzących oraz Prezydium Papieskiej Rady Rodziny. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Szczecińskiego.

Główne obszary badań: teologia moralna ze szczególnym uwzględnieniem problematyki małżeństwa i rodziny, duszpasterstwo rodzin, martyrologia księży w okresie wojny.

Ważniejsze pozycje książkowe: *Le rôle des biens extérieurs dans la vie morale d'après St. Thomas d'Aquin* (1951); *Wspólnota życia i miłości: zarys teologii małżeństwa i rodziny* (1979); *Antropologiczne kategorie trzeźwości* (red., 1980); *Teologia małżeństwa i rodziny*, (red., t. 1 – 1980 i t. 2 – 1990); *Rozwój człowieka w rodzinie*, (red., t. 1 – 1982); *Wychowanie do miłości* (red., 1987); „*Będziecie moimi świadkami*” (1987); *Błogosławiony Biskup Michał Męczennik i inni* (1989); *Rodzina u progu Trzeciego Tysiąclecia* (1995); *Ocalić prawdę o rodzinie. Srebrny Jubileusz Instytutu Studiów UKSW w Łomiankach* (2000); „*Arena bitwy o życie*”. *Aktualna sytuacja demograficzna w świecie i w Polsce* (współautor, 2000).

Stanisław M a j d a ń s k i, doktor, filozof. Urodzony w 1935 r. we Włocławku. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1957 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Współpracownik Instytutu Studiów nad Rodziną (Uniwersytet im. kard. S. Wyszyńskiego).

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Semiotycznego, „Wspólnoty Polskiej” oraz Związku Sybiraków. Członek Zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL. Redaktor „Summarium” TN KUL.

Główne obszary badań: filozofia – logika, szczególnie: semiotyka, metodologia nauk oraz historia tych dyscyplin (myśl polska, belgijska i rosyjska), myśl i działalność Jana Pawła II, podstawy i zastosowanie etyki, problemy ekologii, problematyka polonijna.

Najważniejsza publikacja książkowa: *Problemy asercji zdaniowej. Szkice pragmatyczne* (1972). Autor wielu inicjatyw naukowych i wydawniczych.

Abp Henryk M u s z y ń s k i, profesor, biblista. Urodzony w 1933 r. w Kościerzynie. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie, studia biblijne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie i Franciszkańskim Studium Biblijnym w Jerozolimie.

W latach 1957-1960 wikariusz w parafii św. Józefa w Gdyni Leszczynkach. Od 1968 r. prefekt, a następnie (do 1987 r.) wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie. Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej, w latach 1984-1989 kierownik Katedry Starego Testamentu. Od 1985 do 1987 r. biskup pomocniczy diecezji chełmińskiej, wikariusz biskupi dla Wybrzeża Gdańskiego, proboszcz parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Gdyni. W latach 1987-1992 biskup diecezji włocławskiej. Obecnie (od 1992 r.) arcybiskup metropolita gnieźnieński.

W latach 1989-1994 przewodniczący Komisji Episkopatu Polski do spraw Dialogu z Judaizmem, od 1994 r. wiceprzewodniczący Konferencji Episkopatu i przewodniczący Komisji Episkopatu do spraw Nauki Katolickiej, od 1996 r. przewodniczący Krajowego Komitetu Obchodów Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Wiceprzewodniczący Rady Stałej Episkopatu Polski, przewodniczący Komisji Episkopatu do spraw Nauki Wiary. Członek Podkomisji Biblijnej Episkopatu oraz Rady II Ogólnopolskiego Synodu Plenarnego. Członek Papieskiej Rady Popierania Jedności Chrześcijan, członek Stałej Rady Synodu Biskupów Europy.

Wyróżniony Nagrodą im. Leopolda Lucasa (Tübingen), Medalem im. Bubera-Rosenzweiga przyznawanym przez Niemiecką Radę Koordynacyjną Towarzystw Współpracy Chrześcijańsko-Żydowskiej oraz tytułami honorowego obywatela miasta Włocławka, honorowego obywatela Kościerzyny, gnieźnianina roku 1995, zasłużonego dla miasta, regionu i województwa bydgoskiego.

Główny obszar badań: teologia biblijna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Chrystus – fundament i kamień węgielny Kościoła w świetle tekstów qumrańskich* (1982); *Słowo natchnione. Zarys teologicznych treści natchnienia*

biblijnego (1983); *Archeologia Palestyny w zarysie* (współautor, 1984); *Dekalog. Próba medytatywnego odczytania podczas rekolekcji księży biskupów na Jasnej Górze* (1993); *Biblia – Księga natchniona* (1995); *Dziesięć słów – pytania współczesnego człowieka o Dekalog* (1995); *Kościół pielgrzymujący* (1997); *Św. Wojciech w nauczaniu Jana Pawła II* (1998).

Stanisław N a g y SCJ, profesor, teolog. Urodzony w 1921 r. w Starym Bieruniu koło Katowic. Studia w Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Krakowie, na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1952-1958 rektor Seminarium Księży Sercanów w Tarnowie. Od 1958 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany). Wykładowca w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu oraz w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Sercanów w Stadnikach.

Uczestnik Nadzwyczajnego Synodu Biskupów w 1985 r. Członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej (przez dwie kadencje), międzynarodowej redakcji „Communio”. Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, eklezjologia, ekumenizm.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Chrystus w Kościele* (1982); *Kościół na drogach jedności* (1985); *Na progu trzeciego tysiąclecia* (1996); *Papież z Krakowa. Szkice do pontyfikatu Jana Pawła II* (1997).

Helena P i e t r a s z k i e w i c z, magister, psycholog. Urodzona w 1953 r. w Lublinie. Studia z zakresu psychologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1979 r. psycholog w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w Lublinie. W latach 1980-1994 także pracownik dydaktyczny KUL.

Od 1980 r. działacz NSZZ „Solidarność”, współorganizator NSZZ „Solidarność” w służbie zdrowia. Od 1994 r. radna II i III kadencji Rady Miejskiej w Lublinie. W latach 1994-1998 przewodnicząca Komisji Rewizyjnej i Klubu Radnych Akcji Wyborczej „Solidarność”. W latach 1995-1998 radna Wojewódzkiego Sejmiku Samorządowego (wiceprzewodnicząca Komisji Przemysłu i Handlu). Od 1998 r. przewodnicząca Rady Miejskiej Lublina.

Członek Polskiego Towarzystwa Medycyny Pracy, Polskiego Towarzystwa Psychologicznego. Od 1998 r. wiceprezes Akcji Katolickiej, od 2001 r. prezes dekanalny Akcji Katolickiej Dekanatu Śródmieście Lublin. Członek-założyciel Stowarzyszenia „Wspólnota Lubelska”.

Odnaczona licznymi medalami pamiątkowymi za działalność społeczną, m.in. medalem „Lumen Mundi”, Złotą Honorową Odznaką Akcji Katolickiej.

Główne obszary zainteresowań: psychologia pracy, psychologia społeczna, filozofia polityki, polityka, etyka.

Autorka artykułów z powyższych dziedzin.

Cezary R i t t e r, magister, socjolog, etyk. Urodzony w 1961 r. w Bydgoszczy. Studia socjologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1989 r. pracownik Instytutu Jana Pawła II KUL, obecnie sekretarz Instytutu i redakcji kwartalnika „Ethos”.

Współzałożyciel i wiceprezes Wszechnicy Chrześcijańsko-Demokratycznej. Członek-założyciel Stowarzyszenia „Wspólnota Lubelska”.

Główne obszary badań: katolicka nauka społeczna, myśl etyczno-społeczna Karola Wojtyły i nauczanie Jana Pawła II.

Współredaktor książki: „*Centesimus annus*”. *Tekst i komentarze* (1998); *Moralny fundament Europy* (2002).

Tomasz S t r z e m b o s z, profesor, historyk, harcmistrz. Urodzony w 1930 r. w Warszawie. Studia z zakresu historii na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1952-1953 asystent w Archiwum m. st. Warszawy (usunięty w 1953 r. z przyczyn politycznych), 1954-1966 asystent, potem adiunkt w Muzeum Historycznym w Warszawie, a następnie (1966-1982) w Pracowni Dziejów Polski w II Wojnie Światowej Instytutu Historii PAN, od 1984 pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1993 r. pracownik naukowy Instytutu Studiów Politycznych PAN.

W latach 1945-1949, 1956-1959, 1980-1981 i 1989 harcerz, a następnie instruktor Związku Harcerstwa Polskiego; od 1989 do 1992 przewodniczący, obecnie honorowy przewodniczący Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej.

W latach 1980-1981 wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Instytucie Historii PAN; członek Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie.

Członek Polskiego Towarzystwa Historycznego.

Główne obszary badań: Warszawa w XVI w., II wojna światowa, konspiracyjne organizacje młodzieżowe, Armia Krajowa, powstanie warszawskie, polskie państwo podziemne w latach 1939-1945, okupacja sowiecka Ziemi Wschodnich II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941, postawy społeczeństwa polskiego w latach 1939-1945.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Tumult warszawski 1525* (1959); *Akcje zbrojne podziemnej Warszawy 1939-1944* (1978, wyróżniona nagrodą księgarzy „Polskie Książki 1978”); *Szare Szeregi jako organizacja wychowawcza* (1986); *Oddziały szturmowe konspiracyjnej Warszawy 1939-1945* (1979, nagroda „Polityki”); *Ludność cywilna w Powstaniu Warszawskim* (1974, nagroda sekretarza naukowego PAN oraz nagroda „Polityki”); *Bohaterowie „Kamieni na szaniec” w świetle dokumentów* (1994); *Spółeczeństwo białoruskie, litewskie i polskie na ziemiach wschodnich II Rzeczypospolitej w latach 1939-1941* (red., 1995); *Saga o pułkowniku Jerzym Dąbrowskim „Łupaszce” (1889-1941)* (1996); *Okupacja sowiecka (1939-1941) w świetle tajnych dokumentów* (red., 1996); *Studia z dziejów okupacji sowieckiej (1939-1941)* (red., 1997); *Rzeczpospolita podziemna. Społeczeństwo polskie wobec państwa podziemnego 1939-1945* (2000).

Tadeusz S t y c z e ń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach koło Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, dyrektor Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Rady Naukowej tegoż Instytutu, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie.

Członek-założyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Towarzystwa Naukowego KUL, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Konsultor Papieskiej Rady do spraw Rodziny oraz Papieskiej Rady do spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia. Członek Rady Zarządzającej Papieskiej Akademii Życia. Redaktor „Roczników Filozoficznych KUL” (z. 2), współpracownik czasopism: „Aletheia”, „Anthropotes” i „La Nuova Europa”.

Doktor honoris causa Uniwersytetu Nawarry w Pamplonie.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki, cz. 1: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1988); *Nienarodzo-*

ny miarą demokracji (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Życie jest święte* (współred., 1993); *Czytając „Przekroczyć próg nadziei”* (współred., 1995); *ABC etyki* (współautor, 1996); *O etyce Karola Wojtyły – uczeń* (1997); *Medicine and Law: For or Against Life?* (współred., 1999; wyd. pol. *Medycyna i prawo: za czy przeciw życiu?*, 1999); *Rozum i wiara wobec pytania: Kim jestem?* (2001). Redaktor serii „Człowiek i moralność”, „Jan Paweł II naucza”, „Biblioteka «Ethosu»”.

Andrzej S z o s t e k MIC, profesor, etyk. Urodzony w 1945 r. w Grudziądzu. Studia filozoficzne i teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1993 kierownik Katedry Etyki Szczegółowej. W latach 1992-1998 prorektor, a od 1998 r. – rektor KUL.

W latach 1992-1997 członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej Kongregacji Nauki Wiary. Członek zwyczajny Papieskiej Akademii Życia, członek Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), Lubelskiego Towarzystwa Naukowego oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL, zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos”, współpracownik czasopisma „Anthropotes”.

Główne obszary badań: argumentacja w etyce, istota poznania moralnego (sumienia), zagadnienia etyki miłości i życia, myśl Karola Wojtyły.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Normy i wyjątki* (1980); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Natura, rozum, wolność* (1989, wyd. niemieckie *Natur-Vernunft-Freiheit*, 1992); *Pogadanki z etyki* (1993; wyd. białoruskie *Besydi z etiki*, 1999); *Wokół godności, prawdy i miłości. Rozważania etyczne* (1995). Redaktor serii „Człowiek i moralność”, „Etyka i technika”.

Jerzy U m i a s t o w s k i, doktor nauk medycznych, internista i biochemik. Urodzony w 1933 r. w Wilnie. Studia w Akademii Medycznej w Gdańsku i na Uniwersytecie w Cambridge.

W latach 1957-1985 pracownik AM w Gdańsku, głównie w Instytucie i Klinice Chorób Wewnętrznych. Od 1985 r. internista w Szpitalu Miejskim w Gdańsku Zaspie. W latach 1990-1993 prezes Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku.

W latach 1980-1991 zaangażowany w prace NSZZ „Solidarność”, m.in. wiceprzewodniczący Zjazdu Krajowego, uczestnik obrad Okrągłego Stołu.

Członek zespołu redakcyjnego *Kodeksu etyki lekarskiej*, współautor projektów kodeksu przedkładanych II Zjazdowi Lekarzy w Bielsku-Białej i III Zjazdowi w Warszawie.

Członek korespondent Papieskiej Akademii Życia. Członek Naczelnej Rady Lekarskiej, przewodniczący Komisji Etyki NRL.

Wyróżniony Nagrodą Ministra Zdrowia.

Główne obszary badań: biochemia (enzymologia, koagulologia, biochemia kliniczna), etyka lekarska.

Autor artykułów z powyższych dziedzin publikowanych w czasopismach specjalistycznych.

Andrzej Z o l l i, profesor, prawnik, filozof prawa. Urodzony w 1942 r. w Sieniawie. Studia z zakresu prawa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Od 1964 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UJ w Krakowie. W 1989 r. uczestnik rozmów przy Okrągłym Stole jako członek „Solidarności”. W latach 1989-1993 sędzia, a następnie (1993-1997) prezes Trybunału Konstytucyjnego. Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej w wyborach prezydenckich w 1990 r. i parlamentarnych w 1991 i 1993. Od 1998 do 2000 r. przewodniczący Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów. Rzecznik Praw Obywatelskich IV kadencji.

Członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności oraz Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki (Salzburg). Członek Polskiego PEN Club-u.

Wyróżniony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Wielkim Krzyżem Zasługi z Gwiazdą (RFN), Orderem Zasługi z Gwiazdą na Wstędze Republiki Austrii, Orderem Wielkiego Księcia Gedymina Republiki Litewskiej.

Doktor honoris causa uniwersytetu w Moguncji.

Główne obszary badań: prawo karne, prawo konstytucyjne i filozofia prawa.

Współautor polskiego Kodeksu karnego z 1997 r. Publikacje książkowe: *Okoliczności wyłączające bezprawność czynu. Komentarz do kodeksu karnego. Część ogólna* (1994); *Komentarz do Kodeksu karnego* (red., współautor, 1998).

Abp Józef Ż y c i ń s k i, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1948 r. w Nowej Wsi koło Piotrkowa Trybunalskiego. Studia w Seminarium Duchownym w Częstochowie, na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a także na Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie.

Wykładowca wielu uniwersytetów krajowych i zagranicznych, głównie w USA. W 1990 r. mianowany biskupem ordynariuszem diecezji tarnowskiej. Od 1997 r. arcybiskup metropolita lubelski. Kierownik Katedry Relacji między Nauką a Wiarą Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Współzałożyciel Ośrodka Badań Interdyscyplinarnych, współredaktor wydawnictw OBI w Tucson. Członek m.in. Papieskiej Rady Kultury i Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki (Salzburg).

Główne obszary badań: filozofia nauki, filozofia przyrody.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wszechświat i filozofia* (współautor, 1980); *Język i metoda* (1983); *Drogi myślących* (współautor, 1983); *Listy do Nikodema* (1985); *Filozofować w kontekście nauki* (współautor, 1987); *Teizm i filozofia analityczna* (t. 1 – 1985, t. 2 – 1988); *Głębia bytu* (1988); *Philosophy in Science* (współautor, t. 3 – 1988); *Newton and the New Direction in Science* (współautor, 1988); *The Idea of Unification in Galileo's Epistemology* (1988); *The Structure of the Metascientific Revolution* (1988); *Pisma z kraju UB-u* (1989); *W kręgu nauki i wiary* (1989); *Dylematy ewolucji* (współautor, 1990); *Three Cultures: Science, the Humanities and Religious Values* (1990); *Bóg Abrahama i Whiteheada* (1991); *Ułaskawianie natury* (1992); *Granice racjonalności* (1993); *Sacrum i kultura* (1995); *Elementy filozofii nauki* (1996); *Ziarno samotności* (1997); *Na zachód od domu niewoli* (1997); *Europejska wspólnota ducha* (1998); *Pięć dialogów* (z Gustawem Herlingiem-Grudzińskim, 1999); *Inspiracje chrześcijańskie w powstaniu nauki nowożytnej* (2000); *Pożegnanie z Nazaretem* (2000); *Bóg postmodernistów* (2001); *Bóg i ewolucja* (2002).